

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 68 PŽ-1645/2020-5

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Jagode Crnokrak, predsjednice vijeća, Ane Cvitković, sutkinje izvjestiteljice i Nikoline Mišković, članice vijeća, u predstečajnom postupku nad dužnikom BRODOTROGIR d.d., OIB 02610134628, Trogir, Put brodograditelja 16, odlučujući o žalbi vjerovnika PROENERGY d.o.o., OIB 63962176928, Zagreb, J. Marohnića 1, kojeg zastupa punomoćnik Igor Mucalo, odvjetnik u Zagrebu, Trg N. Š. Zrinskog 9, protiv rješenja Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-115/2019-74 od 21. veljače 2020., u sjednici vijeća održanoj 31. kolovoza 2020.

r i j e š i o j e

I. Uvažava se žalba vjerovnika Proenergy d.o.o. iz Zagreba, ukida rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-115/2019-74 od 21. veljače 2020. i predmet vraća tom sudu na ponovan postupak.

II. Odbija se zahtjev vjerovnika Proenergy d.o.o. iz Zagreba, za naknadu troška žalbenog postupka u iznosu od 125.000,00 kn kao neosnovan.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-115/2019-74 od 21. veljače 2020. utvrđeno je da je prihvaćen plan restrukturiranja i potvrđen je predstečajni sporazum sklopljen između dužnika i njegovih vjerovnika, čiji sadržaj je sastavni dio izreke prvostupanjskog rješenja.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi da je 21. veljače 2020. održano ročište za glasovanje o prijedlogu predstečajnog sporazuma na kojem ročištu su 83 vjerovnika od ukupno 136 vjerovnika glasovala za plan restrukturiranja, a njihove tražbine iznose 544.411.597,56 kn, dok su protiv plana glasovali vjerovnici čije tražbine čine iznos od 110.201.789,16 kn. Budući da nisu postojale negativne pretpostavke iz odredbe članka 61. stavka 1. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ), sud je donio pobijano rješenje.

Protiv označenog rješenja žalbu je podnio vjerovnik Proenergy d.o.o. iz Zagreba zbog bitne povrede postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U žalbi navodi da su u ovom predstečajnom postupku protekli

svi zakonski rokovi pa je sud trebao obustaviti predstečajni postupak primjenom odredbe članka 63. stavka 3. SZ-a. Isto tako navodi da je sud trebao obustaviti postupak i iz razloga propisanih odredbom članka 60. stavka 3. SZ-a, jer dužnik nije u roku od osam dana od dana odgođenog ročišta, dostavio izmijenjeni plan restrukturiranja. Nadalje, tvrdi da sud nije mogao potvrditi predstečajni sporazum jer iz plana ne proizlazi vjerojatnost da će njegova provedba omogućiti sposobnost za plaćanje dužniku u razdoblju do kraja tekuće i u dvije sljedeće kalendarske godine. Ističe da je sud bio dužan ispitati tražbine po osnovi sudužništva, odnosno koliki iznos je namiren od ostalih sudužnika te koliko pravo glasa imaju vjerovnici takvih tražbina (PBZ i HBOR), a kojima je dužnik u svojstvu jamca i sudužnika po kreditima, što je sud u potpunosti propustio ispitati. Posebno ističe da su razlučni vjerovnik Privredna banka Zagreb d.d., HBOR i izlučni vjerovnik 14 Next leasing Croatia d.o.o. glasovali o planu, a nisu se odrekli razlučnog odnosno izlučnog prava. Navodi da ti vjerovnici nemaju pravo glasa o prihvatanju plana restrukturiranja niti njihove tražbine se mogu uzeti u obzir pri zbroju tražbina vjerovnika koji imaju pravo glasa o prihvatanju plana restrukturiranja. Time proizlazi da nisu ispunjene pretpostavke za potvrdu predstečajnog sporazuma. Predlaže da ovaj sud preinači pobijano rješenje i obustavi predstečajni postupak, odnosno ukine pobijano rješenje. Traži trošak sastavljanja žalbe u iznosu od 125.000,00 kn i sudske pristojbe po određenju suda.

U odgovoru na žalbu dužnik je osporio žalbene navode te predlaže da ovaj sud odbije žalbu kao neosnovanu i potvrdi prvostupanjsko rješenje. U bitnom navodi kako je predstečajni postupak potvrđen unutar propisanih rokova te da nije došlo do povrede odredbe članka 60. SZ-a. U odnosu na vjerovnike PBZ i HBOR, navodi kako je rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama pravomoćno, da taj prigovor žalitelj ne može isticati u ovoj fazi postupka, dok se vjerovnik PBZ kao razlučni vjerovnik odrekao prava na odvojeno namirenje. U odnosu na vjerovnika I4 Next leasing Croatia d.o.o. navodi da je imao prijavljene dvije tražbine, jedna s osnove izlučnog prava nad objektom leasinga i u tom dijelu nije imao pravo glasa, dok u odnosu na novčanu tražbinu je nastupio kao stečajni vjerovnik, te nije imao status izlučnog vjerovnika.

Žalba je osnovana.

Pobijano rješenje je ispitano na temelju odredbe članka 365. stavaka 1. i 2. u vezi s odredbom članka 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) u vezi s odredbom članka 10. SZ-a. Pri donošenju rješenja kojim je utvrđeno da je prihvaćen plan restrukturiranja došlo je do pogrešne primjene odredaba Stečajnog zakona i bitne povrede odredaba postupka, uslijed čega rješenje za sada nije moguće ispitati.

Predstečajni postupak je izvanparnični postupak kojemu je cilj sporazumno uređenje pravnoga položaja dužnika i njegovog odnosa prema vjerovnicima te održavanja dužnikove djelatnosti (članak 2. stavak 1. SZ-a) pod sudskom kontrolom. Stečajnim zakonom je propisan tijekom toga postupka, radnje koje poduzimaju sudionici tog postupka i sud koji postupak provodi te pravni lijekovi koji se mogu podnijeti protiv odluka suda donesenih tijekom toga postupka. U konkretnom slučaju pobija se rješenje suda kojim je utvrđeno da su vjerovnici prihvatili plan restrukturiranja i sud je stoga potvrdio da su dužnik i njegovi vjerovnici sklopili predstečajni sporazum, jer je ocijenio da ne postoje zakonske zapreke iz odredbe članka 61. stavka 1. SZ-a zbog kojih bi bio dužan uskratiti potvrdu predstečajnog sporazuma.

Odredbom članka 61. stavka 1. SZ-a propisani su razlozi zbog kojih bi sud trebao uskratiti potvrdu prihvaćenog plana restrukturiranja. Tako sud ne bi trebao potvrditi plan restrukturiranja (1) ako koji od vjerovnika učini vjerojatnim da se planom restrukturiranja umanjuju prava ispod razine koju bi razumno očekivao ostvariti u slučaju neprovedbe restrukturiranja poslovanja dužnika i (2) ako po službenoj dužnosti utvrdi da iz plana restrukturiranja ne proizlazi vjerojatnost da će njegova provedba omogućiti sposobnost za plaćanje dužniku u razdoblju do kraja tekuće i u dvije sljedeće kalendarske godine, da planom restrukturiranja nije određeno namirenje iznosa koji bi dobili vjerovnici da njihova tražbina nije osporena ili je planom restrukturiranja predloženo pretvaranje tražbine jednog ili više vjerovnika u temeljni kapital dužnika, a članovi dužnika nisu u skladu sa Zakonom o trgovačkim društvima donijeli odluku kojom se to dopušta.

U odnosu na prvi izneseni žalbeni razlog kako je došlo do povrede odredbe članka 60. i 63. stavka 3. SZ-a, te da je trebalo postupak obustaviti, navodi se kako, sud u ovoj fazi postupka može ili potvrditi predstečajni sporazum koji se zasniva na planu restrukturiranja koji su prihvatili vjerovnici ili uskratiti potvrdu tog sporazuma i to samo iz razloga navedenih u odredbi članka 61. stavka 1. alineje 1. do 4. SZ-a i time su neosnovani žalbeni navodi da je postupak trebalo obustaviti, iz tih razloga.

U odnosu na žalbeni navod da je o planu restrukturiranja glasovao razlučni vjerovnik (samo u odnosu na HBOR) koji se nije odrekao svog razlučnog prava, taj žalbeni navod je osnovan.

Iz prijave tražbine vjerovnika PBZ, proizlazi da je prijavio tražbinu koja dospijeva nakon otvaranja predstečajnog sporazuma u iznosu od 148.807.206,77 kn te za navedenu tražbinu ima ovršnu ispravu, da je prijavljeno razlučno pravo za iznos tražbine od 53.923.053,28 kn, te se odrekao prava na odvojeno namirenje. Iz izvatka iz poslovnih knjiga koji je dostavljen uz prijavu proizlazi da je nedospjeli iznos glavnice i nedospjele redovne kamate u iznosu od 94.884.153,49 kn po kreditu broj 75100018138. Iz zapisnika s ročišta radi glasovanja o planu restrukturiranja od 21. lipnja 2020. kojim su i utvrđeni rezultati glasovanja vjerovnik PBZ d.d. je glasovalo s iznosom utvrđene tražbine u iznosu od 94.884.153,49 kn, ZA plan restrukturiranja. Stoga, u odnosu na vjerovnika PBZ-a, koji se odrekao svog prava na odvojeno namirenje, pravilno je prvostupanjski sud priznao pravo glasa i isti je glasovao sukladno Zakonu (čl. 56., čl. 323. i čl. 106. SZ-a).

Međutim, u odnosu na vjerovnika HBOR, proizlazi iz prijave tražbine vjerovnika da je taj vjerovnik u predstečajnom postupku prijavio tražbine, i to u iznosu od 134.560.167,85 kn, a osnova tražbine je ugovor sklopljen s korisnikom kredita Kairos Shipping i LLC te sudužnicima Brodotrogir d.d. i Trogir- Maritime d.o.o.; vjerovnik je prijavio svoje razlučno pravo po osnovi ugovora o namjenski oročenom depozitu br. 7310548059 od 21. travnja 2015., te se nije odrekao prava na odvojeno namirenje kao razlučni vjerovnik. Također, prijavio je i tražbinu u iznosu od 202.552.903,24 kn, na temelju ugovora od 2. travnja 2015. s korisnikom kredita Kairos Shipping II LLC te sudužnicima Brodotrogir d.d. i Trogir – Maritime d.o.o. i dodacima tog ugovora.

Razlučni vjerovnik HBOR, za iznos tražbine od 202.552.903,24 kn, nije se odrekao prava na odvojeno namirenje. Iz zapisnika s ročišta radi glasovanja o planu restrukturiranja od

21. lipnja 2020. kojim su i utvrđeni rezultati glasovanja vjerovnik HBOR je glasovao s iznosom utvrđene tražbine u iznosu od 337.113.071,09 kn, ZA plan restrukturiranja.

Prema odredbi članka 35. stavka 1. SZ-a sudionici predstečajnog postupka su osobni vjerovnici dužnika koji u vrijeme otvaranja predstečajnog postupka imaju imovinskopравnu tražbinu prema dužniku. Stavkom 3. je određeno da se na različne vjerovnike kao vjerovnike dužnika u predstečajnom postupku na odgovarajući način primjenjuju pravila iz članka 153. tog Zakona.

Člankom 153. SZ-a određeno je kako su vjerovnici s pravom odvojenoga namirenja i stečajni vjerovnici ako im je dužnik i osobno odgovoran. Oni imaju pravo na razmjerno namirenje iz stečajne mase samo ako se odreknu odvojenoga namirenja ili ako se ne uspiju odvojeno namiriti.

Sudionici predstečajnog postupka, su dužni prijaviti tražbinu u predstečajnom postupku koja tražbina se ispituje te se nakon njenog ispitivanja donosi rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama. Samo oni vjerovnici čije su tražbine utvrđene pravomoćnim rješenjem suda, mogu pristupiti na ročište za glasovanje o planu restrukturiranja, a na njihovo pravo glasa se na odgovarajući način primjenjuju pravila ovoga Zakona o utvrđivanju prava glasa u stečajnom planu (članak 56. SZ-a). Odredbom članka 323. stavka 1. SZ-a propisano je da se na pravo glasa stečajnih vjerovnika pri glasovanju o stečajnom planu na odgovarajući način primjenjuju pravila ovoga Zakona o utvrđivanju prava glasa stečajnih vjerovnika. Odredbom članka 106. stavka 1. SZ-a određeno je da pravo glasa na skupštini vjerovnika imaju stečajni vjerovnici čije su tražbine utvrđene.

Međutim, pored činjenice da je pravomoćno rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama, sud je prema priznatim tražbinama formalno utvrdio pravo glasa i razlučnom vjerovniku koji se nije odrekao prava na odvojeno namirenje (HBOR), te u obrazloženju svoje odluke nije dao razloge zašto je razlučnom vjerovniku (HBOR) koji se nije odrekao odvojenog namirenja priznao pravo glasa. U obrazloženju pobijane odluke je navedeno da su glasovali vjerovnici s ukupnim tražbinama u iznosu od 544.411.597,56 kn, ZA plan restrukturiranja, dok u odnosu na razlučnog vjerovnika HBOR se odnosi tražbina u visini od 337.113.071,09 kn, koja je odlučna u zbroju tražbina koji su glasovali za prihvatanje plana restrukturiranja.

Činjenica da tražbina razlučnog vjerovnika HBOR-a nije osporena, samo po sebi ne daje pravo glasa stečajnom vjerovniku u smislu odredbe članka 106. stavka 1. SZ-a, kada se razlučni vjerovnik nije odrekao odvojenog namirenja ili se nije uspio odvojeno namiriti, upravo kako je i decidirano određeno člankom 153. SZ-a.

U odnosu na vjerovnika I4 Next Lesing Croatia d.o.o., žalbeni navodi su neosnovani s obzirom da iz stanja spisa ne proizlazi da je prijavljeno izlučno pravo tog vjerovnika (tablica prijavljenih tražbina Fine od 6. svibnja 2019.) kojem je utvrđena tražbina u iznosu od 310.945,02 kn, s kojom utvrđenom tražbinom mu je i priznato pravo glasa.

Sud je uvijek dužan (tako i ovom izvanparničnom postupku), na odgovarajući način voditi brigu o primjeni odredbe članka 3. stavka 3. ZPP-a, na temelju odredbe članka 10. SZ-a, unatoč postojanju pravomoćnog rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama, da li su

na raspolaganja stranaka, utvrđena kao postojeće i time im dano prava glasa kao da se radi o vjerovnicima koji imaju pravo odlučivati o predloženom planu restrukturiranja, vodeći brigu i o tome da je razlučno pravo razlučnog vjerovnika HBOR-a (založno pravo na depozitu i nadalje upisano), te o tome sud nije dao razloge u svojoj odluci.

Iako primjenom odredbe članka 61. stavka 1. SZ-a propisani su taksativno razlozi zbog kojih bi sud trebao uskratiti potvrdu prihvaćenog plana restrukturiranja, sud je dužan voditi računa da li s formalno priznatim pravom glasa je riječ o dopuštenom omogućavanju donošenja predstečajnog sporazuma, a posebno imajući u vidu da su upravo te tražbine (HBOR) odlučujuće u skupini vjerovnika i zbroju tražbina.

Dakle, potrebno je utvrditi koliko ima vjerovnika i njihovo pravo glasa te utvrditi koliko je vjerovnika glasovalo o predloženom planu i da li su postignute potrebne većine u odnosu na one vjerovnike koji o planu glasa mogu glasovati.

Kako pobijano rješenje za sada nema o tome odgovarajuće razloge, to se rješenje za sada ne može ispitati, pa ga je valjalo ukinuti i predmet vratiti na ponovan postupak na temelju odredbe članka 380. točke 3. ZPP-a u vezi s odredbom članka 10. SZ-a.

U ponovljenom postupku prvostupanjski sud će prvenstveno sastaviti popis vjerovnika i njihova prava glasa kako je to propisano odredbom članka 57. SZ-a, pri čemu će u odnosu na HBOR koji je prijavio tražbinu kao razlučni vjerovnik, pravilno primijeniti odredbu članka 35. u svezi članka 153. SZ-a, te će sukladno rezultatu obavljenog glasovanja odlučiti o tome jesu li ostvarene potrebne većine sukladno članku 59. SZ-a i potom donijeti novu, na zakonu osnovanu odluku u kojoj će dati razloge o odlučnim činjenicama potrebnim za donošenje odluke o potvrdi odnosno uskrati potvrde predstečajnog sporazuma.

Zahtjev vjerovnika za naknadu troškova sastavljanja žalbe je neosnovan, jer prema odredbi članka 20. SZ-a u predstečajnom i stečajnom postupku svaki vjerovnik snosi svoje troškove postupka. Stoga je odlučeno kao pod točkom II. izreke ove odluke.

Zagreb, 31. kolovoza 2020.

Predsjednica vijeća
Jagoda Crnokrak

Broj zapisa: **17897-a2a4b**

Kontrolni broj: **02434-a6e8c-6e0b4**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=JAGODA CRNOKRAK, L=ZAGREB, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE,
C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.